

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Der er tydeligt nok klart flertal for det hele med undtagelse af 2 punkter, og det er med hensyn til valgfag og til cykelstier, som CD tog afstand fra. Jeg tror ikke, at CD's ordfører på dette punkt er helt klar over, at det jo ikke drejer sig om, at ministeren afgiver nogen bemyndigelse.

Det drejer sig om, at man i stedet for at skulle godkende hvert enkelt tilfælde kan sige generelt: Alle skoler, der ønsker det, kan tilbyde edb som valgfag – indtil 1993 f.eks. Det er faktisk det, jeg bl.a. havde tænkt mig at bruge denne bemyndigelse til.

Nu er der jo på dette punkt vistnok et overordentlig stort flertal, idet vistnok alle partier undtagen CD synes, det er en god idé. Man lad os dog få talt sammen om det. Lad os dog se, om ikke disse skiftende flertal kunne ende med at blive et bredt sammenstrøket flertal, hvor vi bøjer os lidt imod hinanden.

Cykelstier. Ja, jeg synes altså, at det er en god og progressiv idé, og sundhedsministeren støtter den. Men kan det laves på en anden måde, sådan at der skabes sikkerhed for alle de medlemmer, der frygter disse grusomme kommunalbestyrelsesmedlemmer, der slet ikke tænker på 10-årige børn i vinterkulde, så at vi kan få en garanti mod deres nedrige tankegange? Ja, hvis man ønsker en sådan garanti mod sådanne frygtelige kommunalbestyrelsesmedlemmer, så lad os da lave en eller anden garanti! Det kan vi da godt. Lad os tale om det.

Jeg vil meget gerne have bredt flertal, men jeg indrømmer, at sådan som tingene udviklede sig, da fru Pernille Forchhammer kom ind i forhandlingerne, er det muligvis lidt vanskeligt at få bredt flertal. Fru Pernille Forchhammer elsker forbud og vil have garantier for alt, og kommunalt selvstyre er hende en vederstyggelighed. Typen kendes. Der er en hel perlekæde, kongerække, af socialdemokratiske socialpolitiske ordførere, som har haft det synspunkt.

Det kedelige er, hvis denne tænkning nu trænger ind på undervisningsområdet, hvor vi, da vi lavede skolestyrelsesloven, jo havde en helt anden tankegang. Jeg ville ønske, at også Socialdemokratiet nu finder ud af, hvad for en linje man egentlig vil køre, for dette forslag er i smukkeste overensstemmelse med lovforslaget om skolestyrelsesloven. Og det er helt meningsløst at stemme for skolestyrelsesloven og så ikke stemme for dette lovforslag, som hele vejen

igennem drejer sig om at give nogle små muligheder hist og her.

(Kort bemærkning).

Jette Pors (CD):

Jeg må tage afstand, hvis man opfatter det, som om jeg har tillagt kommunalbestyrelsesmedlemmer nedrige tanker. Det har jeg aldeles ikke, og hvis nogen har opfattet det sådan, så vil jeg bede dem om at revidere deres opfattelse.

Mine bekymringer går ikke på kommunalbestyrelsesmedlemmerne. Jeg fastslog bare, at de er forskellige fra kommune til kommune, og at jeg i visse sammenhænge – når vi snakker uddannelse og folkeskolen – mener, at vi skal have central styring på tingene.

I forbindelse med skolebusserne er det altså børnene, jeg tænker på, og det er børnenes sikkerhed. Det er ikke kommunalbestyrelsens økonomiske overvejelser eller andre overvejelser af den art.

Men jeg vil da spørge ministeren, om ministeren er parat til at tage dette punkt ud af lovforslaget, for det ville vi jo synes ville være helt fint.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg kan slutte helt op om fru Jette Pors' sidste bemærkninger. Det er også børnenes retssikkerhed, som er udgangspunkt for vores kritik af dette forslag.

Jeg vil gerne spørge ministeren, som jeg gjorde i min ordførertale, hvordan det kan være, at ordene »leg og beskæftigelse« i forbindelse med skolefritidsordninger er faldet ud i det nye lovforslag. Ligger der noget politisk i det, eller er det et spørgsmål om, at man mener, at begrebet skolefritidsordninger nu er dækkende?

Så vil jeg også godt sige, at når det er sådan, at man i dag er nødt til at fyre faglærere, skyldes det, at vi herindefra har valgt at sige, at vi uddannelsespolitisk prioriterer en læreruddannet som værende bedre kvalificeret til at foretage undervisningens helhed, til at sikre en vis sammenhæng i musikundervisningen og de øvrige fag, f.eks. fysikundervisningen, sådan at elevernes undervisning bliver en helhed og ikke bliver isoleret faglige niveauer, som ikke på nogen måde samspiller eller bliver koordineret.